

N:o 18.

Ank. till Riksd. Kansli den 6 Juni 1883, kl. 7 e. m.

Betänkande, angående vissa ännu oafgjorda frågor rörande enligt Art. III af Bevillningsstadgan utgående afgifter.

Enligt hvad det vid Kongl. Maj:ts proposition N:o 8 fogade utdrag af statsrådsprotokollet för den 8 sistlidne Januari upplyser, har Kongl. Maj:t ansett, att de bevillningsafgifter, hvilka nu enligt Art. III af gällande bevillningsstadga utgå af frälseegendomar, af lotshemman, af gåfva, testamente, fideikommiss och arf borde från och med nästkommande års början upphöra samt bevillningen af gåfva, testamente, fideikommiss och arf i stället inbegripas i den ökade stämpelafgift för bouppteckningar och gåfvobref, som Kongl. Maj:t föreslagit Riksdagen.

Uti en inom Andra Kammaren väckt motion (N:o 15) har derjemte Herr *S. Ljunggren* föreslagit att, under förutsättning att Riksdagen antog en lag angående värnpligtigs tjenstgöring under fredstid och medgåfve deraf beroende lättnader i rustnings- och roteringsbesvären, Riksdagen vid åtagande af allmän bevillning för år 1884 måtte besluta en nedsättning i bevillningen enligt Art. III af frälseegendomar till hälften af dess nuvarande belopp.

På sätt Utskottet i sitt Betänkande N:o 9 anmält, hade Utskottet, i betraktande af att frågan om upphörande af eller nedsättning i den nu af frälseegendomar och lotshemman utgående bevillning icke synts böra afgöras förr än Riksdagen fattat beslut rörande den ifrågasatta regleringen af de under form af rustnings- och roteringsbesvär samt grundskatter å jorden hvilande bördor, liksom ock att frågan om upphörande af bevillningen för gåfva, testamente, fideikommiss och arf

vore beroende af Riksdagens beslut angående Kongl. Maj:ts förslag om förhöjd stämpel å bouppteckningar och gåfvobref, tills vidare uppskjutit behandlingen af dessa frågor. Då numera förslaget om rustnings- och roteringsbesvärens samt grundskatternas aflyftande förfallit samt Riksdagen likaledes förkastat Kongl. Maj:ts framställning om förhöjning i stämpelafgifterna för bouppteckningar och gåfvobref, har Utskottet funnit sig sakna anledning att föreslå någon förändring i dessa afgifters belopp eller sättet för deras utgörande. Utskottet har på grund häraf ansett de i nu gällande bevillningsstadga rörande samma afgifter förekommande bestämmelser böra med några mindre redaktionsförändringar införas i det förslag till förordning angående bevillningsafgifter för särskilda förmåner och rättigheter, som redan blifvit af Riksdagen antaget, hvarjemte Utskottet, med begagnande af Riksdagens vid behandling af Utskottets Betänkande N:o 9 lemnade medgifvande, på sätt här nedan bifogade författningsförslag angifver, vidtagit de häraf påkallade förändringar i den bokstafs följd, hvaruti författningens olika afdelningar nu äro uppställda, liksom ock i de särskilda paragrafernas nummerföljd m. m.

Utskottet hemställer alltså,

att Riksdagen måtte antaga nedanstående förslag till förordning angående bevillningsafgifter för särskilda förmåner och rättigheter i de delar, som icke redan blifvit af Riksdagen definitivt godkända.

Stockholm den 6 Juni 1883.

På Utskottets vägnar:

A. G:SON BENNICH.

Förslag

till

förordning angående bevillningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter.

A. Bevillningsavgift af frälseegendomar.

§ 1.

Utom den efter fast egendoms uppskattade värde, enligt särskild författning, utgående bevillning, skall för *frälseegendomar* följande afgift fortfarande beräknas och utgöras på samma sätt som hittills, nämligen:

Trettio öre för hvarje rusttjenstmark, efter ingifven och riktig befunden rusttjenstlängd och jordebok i det län, der egendomen är belägen.

Denna afgift upphör till hälften, då rustningen uppsättes, och eger icke rum för sätes- och ladugårdar samt de till Danviks hospital hörande frälsehemman.

De frälsehemman, som hvarken utgöra ränta i rusttjenstpersedlar eller äro i rusttjenstlängden uppförda, anses vid bevillningens beräkning lika med andra närmast belägna frälsehemman, med hvilka de kunna jämföras; men för utsockne frälsehemman betalas: i Skåne fem kronor trettioett öre, i Blekinge fem kronor samt i Halland och Bohus län fyra kronor åttiofyra öre, allt efter förmedladt helt mantal, och i lika förhållande för mindre hemmansdelar.

För rå- och rörs- samt insockne hemman erlägges hälften emot det, som för utsockne hemman stadgadt är; börande, i händelse af rustningens uppsättande, ej mindre för rå- och rörs- än insockne hemman samma afdrag ega rum, som för frälsehemman är fastställt.

För särskildt skattlagda, af frälse natur varande lägenheter, utan hemmantal, i Skåne, Halland, Blekinge och Bohus län, erläggas femtio-tre öre för hvarje tunna hardt korn af den åsatta räntan.

B. Bevillningsafgift för lotshemman.

§ 2.

För de *lotshemman*, som äro frikallade från rotering, betalas särskildt efter hemmantalet tre kronor för hvarje helt mantal och i lika förhållande för de mindre.

C. Bevillningsafgift för rättighet till skogsfång och kolningsfrihet på allmänningar.

§ 3.

(§ 1 i det af Riksdagen godkända förslag till författning.)

§ 4.

(§ 2 i det af Riksdagen godkända förslag till författning.)

D. Bevillningsafgift af bankbolag med sedelutgifningsrätt.

§ 5.

(§ 3 i det af Riksdagen godkända förslag till författning.)

E. Bevillningsafgift af utländske eller andre här i riket icke mantalsskrifne handlande och handelsexpediter.

§ 6.

(§ 4 i det af Riksdagen godkända förslag till författning.)

F. Bevillningsafgift af utländingar för konserter och dramatiska eller andra föreställningar.

§ 7.

(§ 5 i det af Riksdagen godkända förslag till författning.)

G. Bevillningsafgift för gåfva, testamente, fideikommiss och arf.

§ 8.

1:o. För *gåfva* af fast egendom, med *full eganderätt* till sjelfva egendomen, erlägges en för hundra i bevillning.

2:o. För *testamente* af fast eller lös egendom, kapital eller fordringar, med *full eganderätt* till sjelfva egendomen eller kapitalet, erlägges en för hundra i bevillning.

3:o. För *fideikommiss* erlägges af hvar och en, som tillträder eller mottager fideikommitterad egendom eller såsom fideikommiss anslaget kapital, en för hundra i bevillning.

4:o. Från de i förestående momenter stadgade bevillningsafgifter befrias:

a) efterlevande maka;

b) skyldemän i rätt upp- och nedstigande led, äfvensom syskon eller deras afkomlingar;

c) annan fjernare arfvinge för sin lagliga arfslott äfvensom för allt hvad derutöfver är gifvet, som icke uppgår till fem tusen kronor kapital;

d) kyrka, akademi, vetenskapligt samfund, allmän skola eller annat allmänt undervisningsverk, stipendiifond, pensionsanstalt, sjuk- och fattigvårdsinrättning jemte annan from stiftelse, samt

e) hvar och en annan, då värdet af den gifna egendomen eller kapitalet icke uppgår till fem tusen kronor.

5:o. För *arf* af fast eller lös egendom, som icke öfvergår till skyldeman i rätt upp- eller nedstigande led, syskon eller deras afkomlingar, utan till fjernare arfvinge, erlägges en af hundra i bevillning, när arfsbeloppet uppgår till fem tusen kronor.

§ 9.

Vid utgörande af bevillning för gåfva, testamente, fideikommiss eller arf beräknas värdet å fast egendom efter senaste bevillningstaxering och å lös egendom efter skedd bouppteckning, mätismannaordom eller domarens pröfning.

Då fideikommiss öfvergår till person, som, enligt 3 mom. i § 8, är skyldig därför erlägga bevillning, bör nya fideikommissinnehafvaren inom ett år från fideikommissets tillträdande hafva till vederbörande

uppbördsman antingen inbetalt den stadgade bevillningen eller ock, derest tvist om fideikommissrätten uppstått, stält godkänd borgen för bevillningens erläggande senast inom ett år sedan tvisten blifvit genom laga kraftegende beslut afgjord. Underlåter han sådant fullgöra, böte tio procent af bevillningens belopp, hvilka böter tillfalla åklagaren.

För öfrigt kommer, i afseende på kontrollen af all gäfv-, testaments- och arfsbevillnings vederbörliga beräkning, erläggande och redovisande, att iakttagas hvad i derom särskildt utfärdad författning är eller varder stadgadt.

§ 10.

Bevillningsafgift för testamente eller arf erlägges, antingen der den person, som efterlemnat den testamenterade eller arffallna egendomen, senast varit mantalsskrifven, eller ock der behörigen godkänd borgen för afgiften blifvit stäld. För fideikommiss skall bevillningsafgiften utgöras der den fideikommitterade egendomen finnes, eller ock å annan ort, der dylik borgen för afgiften blifvit aflemnad.

Debitering, uppbörd, afkortning och redovisning.

§ 11.

De under litt. A, B, C och D omförmälda bevillningsafgifter skola införas i särskilda längder etc. (*lika med § 6 i det af Riksdagen godkända förslag till författning*).